

Notat om stiftspraksis fra Nasjonalt fagråd for cand. theol. - utdanningen

Vi viser til forutgående samtaler med Bispemøtet om stiftspraksis og melder herved inn noen ønsker for fremtidig kvalitetssikring og organisering av stiftspraksis:

1. Obligatoriske arbeidsoppgaver som må inngå i praksisen

For å sikre at stiftspraksis gir ønsket læringsutbytte, ønsker vi at det utarbeides en beskrivelse av hvilke arbeidsoppgaver som må inngå i praksisen. Siden studentene i dag fungerer som vikarer, er det vanskelig å forutsi hvilke oppgaver de vil få tilgang på. Av erfaring ser det ut til at det er store ulikheter når det gjelder hvilke oppgaver i menigheten studentene får ta del i og gjennomføre. Vi vil derfor foreslå følgende beskrivelse:

Praksisperioden må inneholde selvstendig ansvar for minimum tre gravferder og tre gudstjenester.

I tillegg bør praksis inneholde et bredere tilfang av oppgaver som er gjennomgått på forhånd og tatt inn i praksisplanen, slik at disse vil kunne gjennomføres i praksis. Eksempler på slike oppgaver vil være: oppgaver innen trosopplæring, diakonale aktiviteter, samtaler, kulturelle møtepunkter, samarbeid med ulike grupper. Det vil også være verdifullt å legge inn deltakelse i råd og utvalg, møter, møteledelse, prosjekter og lignende.

Stiftspraksis bør ha til hensikt å gi studentene bredest mulig kjennskap til ulike sider ved Den norske kirkes arbeid i lokalmenigheten. Dette vil fordre at man organiserer stiftspraksis på en måte som sikrer at studentene kommer til menigheter eller tjenestedistrikt med et bredt nok tilfang av oppgaver.

2. Endret veiledningsform

I dag befinner veilederne i stiftspraksis seg gjerne på stor avstand fra studenten de veileder, og mange rekrutteres fra ABV – systemet. Denne veiledningsformen kan være et godt supplement, men fagrådet mener den ikke møter noen av de grunnleggende behov utdanningsinstitusjonene har når det gjelder å følge opp studenter i stiftspraksis. Først og fremst handler dette om at vi trenger veiledere som også evaluerer studentene når de utfører sine arbeidsoppgaver. I studieplanene til institusjonene inngår flere praksisperioder. Praksis skal vurderes av en ekstern veileder til bestått/ikke bestått. Det samme gjelder for stiftspraksis. Det vil være viktig både for å oppdage svake studenter, men også for å utfordre sterke studenter at veiledere forholder seg til en annen veiledningsmodell enn ABV og er tydeligere og tettere på studentenes arbeidshverdag. Vi ønsker oss veiledere som er tettere på studentene i det daglige arbeidet, og som kurses i denne veiledningsoppgaven av utdanningsinstitusjonene.

Vi tenker oss at ABV - veileder kan være et godt supplement, men at det vil være naturlig at utdanningsinstitusjonene lønner veilederne som følger studentene tettere og tar som ansvar for å anbefale praksis som godkjent eller ikke ut fra et sett med kriterier.

3. Organisering av stiftspraksis

Fagrådet tror ikke det er tjenlig å videreføre forståelsen av stiftspraksis som en helt selvstendig praksis. Stiftspraksis befinner seg i et skjæringspunkt mellom selvstendig arbeid og en

læringssituasjon som er veiledet og som ved avsluttet praksisperiode skal gi karakteren bestått/ikke bestått. Det at man i dag ser på studentene som vikarer som erstatter annen arbeidskraft, kan medføre at svake studenter får for dårlig oppfølging og at sterke studenter ikke utfordres så mye som de burde. Selv om praksisen er selvstendig, er den også en læringssituasjon, hvor studentene bør observeres, støttes og utfordres. Vi ønsker at praksisen skal ha stor grad av selvstendighet, slik at studentene vil kunne avlaste kollegene med arbeidsoppgaver på praksisstedene. Samtidig er det et tydelig behov for å kvalitetssikre alle sider av praksisperioden, både når det gjelder hva slags praksissted de får, hvilke oppgaver de får ta del i og gjennomføre, og hvilken rolle veileder har. Kanskje må man da vurdere om det kan være naturlig at studentene ikke lønnes for praksisperioden.